

[Lilli Gyldenkilde]

punkt gør, at man bliver forstemt ved tanken om, hvad de såkaldte sigtelinjer vil blive.

Det er almindelig kendt, hvad SFs sigtelinjer på dette område er. Vi har fremsat et forslag den 6. november 1986, som hedder beslutningsforslag nr. B 36, hvor vi klart ridser op, hvordan vi synes udgangspunktet skal være for at lave en ordentlig lovgivning, og det er, at alle ledige får ret til at vælge mellem arbejdstilbud og uddannelse, mens de modtager arbejdsløshedsdagpenge, at alle ledige får ret til mindst 3 års uddannelse på uddannelsespenge, og at de efterfølgende får en 9-måneders praktikperiode, sådan at de dermed kan bevise, at de er i stand til at arbejde efter den nye uddannelse. Endvidere skal man afskaffe graduerede dagpenge, for det er ikke nogen rimelig lovgivning, når man siger: nu skal I gå ud og tage en uddannelse, sådan at I kvalificerer jer bedre til at komme på arbejdsmarkedet, hvorefter man, når de har gjort det, siger til dem: hvis I ikke får noget arbejde, bliver I sat på nedsat takst, så får I ikke så meget i arbejdsløshedsunderstøttelse, som de andre får.

I al anden lovgivning, som vi har med at gøre herinde – jeg skal blot nævne sådan noget som miljølovgivningen f.eks., hvor de Radikale også har indgået forlig for nylig – er det sådan, at man præmierer folk for det, de gør, og ikke det modsatte. Men de arbejdsløse kan man altså gøre det over for. Selv om de tager en uddannelse og gør, hvad der bliver sagt til dem, i håb om at finde sig et job, bliver de sat på nedsatte dagpenge, når de har gjort det og muligvis ikke finder et job lige med det samme. Det er en oplagt urimelighed.

Vi sagde det allerede, som jeg allerede har sagt, ved førstebehandlingen af lovforslaget i sin tid. Det, der kan undre én, når vi nu gang på gang har diskuteret disse spørgsmål – og jeg kan sige gang på gang på gang på gang, for vi har jo været igennem det så mange gange, siden loven oprindeligt blev vedtaget – er følgende. Den blev vedtaget, fordi Det Radikale Venstre skulle have et eller andet for at gå ind for, at man nu nedsatte dagpengeydelsen til de langtidsledige. Det er helt oplagt, for det fremgår af alle avisudklip fra den tid, og jeg er sikker på, at hr. Estrup ikke kunne drømme om at gå imod det synspunkt. Men så kom Det Radikale Venstre og sagde: vi må have noget ind-

føjet om uddannelse. Intentionen er rigtig nok, men det var prisen for, at de Radikale ville gå med til graduerede dagpenge. Men i dag oplever vi Det Radikale Venstre holde så fast i princippet om graduerede dagpenge, at vi rent faktisk aldrig hører dem sige noget positivt om, hvordan en uddannelsesyddelseslov faktisk skal se ud.

Da jeg kan forstå, at man har diskuteret dette her til bevidstløshed, men ikke har kunnet nå til andet resultat end en udskydelse af revisionen af loven, må man konkludere, at det er, fordi Det Radikale Venstre ingen ideer har til, hvordan det skal se ud.

Hvorfor i alverden holder man så så fast i, at de arbejdsløse skal sættes på nedsatte dagpenge? Hvorfor gør man det i dag, når den uddannelsesordning, som var den pris, man fik for at gå med til det, har vist sig ikke at fungere? Hvorfor gør man så ikke op med det og siger: lad os bruge det flertal, der er, til at få lavet en ordentlig uddannelsesyddelseslov? Nu har hr. Kaj Poulsen fra Socialdemokratiet oplyst, at Socialdemokratiet – og det synes jeg da er udmærket og på tide – kommer med et forslag til, hvordan en sådan lov skal se ud. Vi har ridset op, hvordan vi vil lave den, og så vidt jeg husker, er hr. Estrup fra Det Radikale Venstre ikke gået imod nogen af de principper, som vi andre har ridset op for en sådan lov. Jeg fatter simpelt hen ikke, at man holder fast i ordningen, bortset fra at jeg selvfølgelig fatter, at vi snart skal have et valg, og at man ikke vil gøre sig alt for upopulær lige op til et valg; det må være det eneste, der står i hovedet på Det Radikale Venstre, og det har de jo også god brug for, men det er lidt ærgerligt.

Til selve forslaget skal jeg sige, at vi vil arbejde videre ud fra de retningslinjer, jeg tidligere har omtalt, og som jeg også her har skitseret. Vi går selvfølgelig ind for, at man i det mindste giver et arbejdstilbud mere, indtil vi kan få en ordentlig revision af loven.

Estrup (RV):

Det er ikke altid, at argumenterne bliver bedre, fordi man gentager sig selv, men indimellem tror man det her i Folketinget, og det gælder ikke mindst det, fru Lilli Gyldenkilde netop har sagt. Jeg hæftede mig ved sætningen, »vi sagde det jo allerede, som jeg allerede har sagt«. Ja, det havde vi forstået at SF